

7. Lovens § 1, stk. 4, udgår. Stk. 5 bliver stk. 7. Ordene „afleveres til kvalitetssortering“ ændres til „kvalitetssorteres“.

8. Lovens § 1, stk. 6, udgår. Som nyt stk. 8 indføjes:

„Stk. 8. De i stk. 1 omhandlede autorisationshavere skal for æg af sekunda eller ringere kvalitet betale vedkommende producent med en underpris i forhold til prisen på prima æg. Underprisen fremkommer ved fradrag i prisen på prima æg og fastsættes af ministeren efter indstilling af Ægekspportudvalget. Det er forbudt under nogen form at yde erstatning eller godtgørelse for de foretagne fradrag, og ministeren kan fastsætte de fornødne bestemmelser til kontrol med, at de foreskrevne fradrag foretages. Ministeren kan efter indstilling af Ægekspportudvalget foreskrive andre former for kvalitetsbetaling end her nævnt.“

9. Lovens § 1, stk. 7, bliver stk. 9. Ordene „jfr. stk. 3“ ændres til „jfr. stk. 6“.

10. Lovens § 2 affattes således:

„§ 2. Æg, der sælges efter at være blevet kvalitetssorteret, skal være prima, medmindre de sælges under anden betegnelse, jfr. stk. 2. Ministeren kan påbyde, at kun prima æg må udføres her fra landet. Ministeren kan forbyde de i § 1 omhandlede autorisationshavere at hængemme æg. Ministeren kan foreskrive, at de i § 1 omhandlede autorisationshavere skal mærke såvel æggene som emballagen på en af ham nærmere fastsat måde, ligesom han kan give nærmere forskrifter for emballagen og pak-

ningen. Æg, der er mærket som påbudt og anbragt i salgsemballage, samt æg, der er anbragt i salgsemballage med foreskrevet mærkning, anses som færdigpakke og skal opfylde de for salg givne bestemmelser.

Stk. 2. Æg, der har været underkastet særlig behandling eller har været opbevaret på særlig måde, f. eks. kølehusæg og præserverede æg samt klinkeæg, skal ved salg eller levering være mærket efter ministerens nærmere forskrift. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om behandling af æg.

Stk. 3. Ministeren kan foreskrive, at æg, der udføres eller sælges her i landet, skal sælges i nærmere af ham fastsatte vægt-sorteringer, ligesom han kan forbyde udførsel af æg under en af ham fastsat sorteringsvægt.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at regninger og følgesedler skal indeholde nærmere fastsatte oplysninger om æggens sortering og vægt.“

11. Lovens § 3 udgår.

12. Lovens § 10 affattes således:

„§ 10. Ministeren kan efter forhandling med Landsudvalget for Fjerkræavl fastsætte bestemmelser om kontrol med det avlsmateriale, hvorfra de af rugerierne anvendte æg hidrører, og pålægge rugerierne en afgift i forhold til produktionens størrelse. Ministeren kan endvidere pålægge enhver, der udfører æg bestemt til rugning, at betale en afgift i forhold til det udførte kvantum.

Stk. 2. Ministeren kan foreskrive en særlig mærkning for rugeæg.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Under den nugældende æglov kræves der autorisation til køb af æg fra producent til videre salg, medens køb af æg hos producent til eget forbrug i husholdning eller fremstillingsvirksomhed er frit. De nævnte autorisationshavere er 1) de autoriserede ægekspportører (for tiden ca. 60), som har den overvejende del af ægpakkerierne, 2) grossister (for tiden ca. 75), der forhandler de af dem kvalitets-sorterede æg på hjemmemarkedet samt 3) æg-

samlere (i alt ca. 8 000), hvoraf over halvdelen alene leverer æggene videre til kvalitetssortering hos autoriseret eksportør eller grossist, medens resten — det drejer sig fortrinsvis om købmænd og brugsforeninger — også har et vist salg efter kvalitetssortering til deres detailkunder af de fra producenterne modtagne æg.

I medfør af den gældende æglov er der kun hjemmel til at foreskrive ugemærkning af æg, der eks-